079| Ἡ Ζωὴ εἶναι Ἄπειρος, ὅπως καί τὸ Σύμπαν.

ΦΑΡΑΧ - ΤΟΜΟΣ Α΄ · https://docs.theosis.work/db/farax/farax_a/079-ἡ-ζωὴ-εἶναι-ἄπειρος-ὅπως-καί-τὸ-σύ/

Οὐδεὶς δύναται νὰ συμπεριλάβῃ ἐν τινι σταθμῷ τῆς Ζωῆς τὴν ἀπειρίαν τῶν κόσμων, τὴν γνῶσιν, ἣν δύναται αὕτη νὰ προσκομίσῃ ἐν τῇ πείρᾳ καὶ διδαχῇ, ἐν τῇ κατευθύνσει της ἐν σχέσει μὲ τὸν προορισμὸν καὶ τὸ πρόγραμμα, δι' ὃν αὕτη ἐνεσαρκώθη καὶ ὀφείλει ν' ἀποπερατώσῃ πρὶν ἡ διέλθῃ τὸν σταθμὸν τοῦτον.

Ἕκαστος ἄνθρωπος, ὅστις κατώρθωσε νὰ φθάσῃ εἰς τινα σταθμὸν προπαρασκευῆς δι' ἕνα ἀνώτερον καὶ συντελεστικὸν διὰ τὴν πραγματικὴν αὐτοῦ ἐξέλιξιν σκοπὸν τῆς ζωῆς του καὶ διέκρινεν ἐν τῷ βάθει τῆς ἀποκαλυπτομένης εἰς αὐτὸν Ἀληθείας τοὺς ἀπὸ μακρόθεν ἀντιφεγγίζοντας ὁρίζοντας τῆς πραγματικότητος, ἣν ὀφείλει νὰ καταστήσῃ αὐτὴν κτῆμα του, πλησιάζων ἐγγύτερον πρὸς αὐτοὺς καὶ διὰ τῆς βαθμιαίας αὐτοῦ πρὸς αὐτοὺς ἀνόδου του προσδεχόμενος τὰς Ἀκτῖνας τοῦ Φωτός, αἵτινες ἀποκρύπτονται ἐν τῷ βάθει τοῦ ἀτέρμονος πρὸ αὐτοῦ χώρου, τὸν ὁποῖον ἐντέλλεται καὶ ὀφείλει νὰ διασχίσῃ, πρὸ παντὸς δέον νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψει του τὴν βραχύτητα τῆς ζωῆς του, τὸ μέγα ἔργον, τὸ ὁποῖον εἰς αὐτὸν ἀνατίθεται νὰ ἐξυπηρετήσῃ, τὰ προκύπτοντα ἐξ αὐτοῦ προβλήματα, τὰ οποῖα ὀφείλει νὰ ἐπιλύσῃ καὶ διαλευκάνῃ καὶ νὰ σπεύδῃ ἐν τῇ ἐπιτελέσει τῶν πρὸς αὐτὸν ἀνατιθεμένων καθηκόντων, ὡς νὰ ἐπείγετο νὰ φθάσῃ μίαν στιγμὴν ἐνωρίτερον τὸ μέσον, τὸ ὁποῖον ἤθελε φέρει αὐτὸν ταχύτερον εἰς τὸν τελικὸν αὐτοῦ σκοπόν, εἰς τὸ τέρμα τοῦ προορισμοῦ του.

Ὁ ἄνθρωπος οὗτος, ἂν πράγματι ἔχῃ καὶ ἐλαχίστην ἐπίγνωσιν τῶν καθηκόντων, τὰ ὁποῖα συνεπάγεται ἡ βαθεῖα ἀντίληψις τῆς ὑψηλοτέρας πνευματικῆς σταδιοδρομίας τῆς ζωῆς, ὀφείλει νὰ μετρᾶ τὸν ἐπὶ ματαίῳ παρερχόμενον χρόνον οὐχὶ κατὰ μῆνας, ἑβδομάδας, ἡμέρας καὶ ὥρας, ἀλλὰ καὶ ἐν ταῖς ἐλαχίσταις αὐτοῦ ὑποδιαιρέσεσι καὶ εἰς αὐτὰ τὰ ἀπαιτούμενα δευτερόλεπτα, **τὰ ὁποῖα ὤφειλε νὰ διαθέσῃ πρὸς τὴν ἐξυπηρέτησιν τῆς ταχυτέρας ἐπιτυχίας τοῦ σκοποῦ του καὶ συντόμευσιν τοῦ χρόνου τῆς πορείας του ἐν τῷ συντελεσθησομένῳ ἔργῳ τῆς παρούσης ζωῆς του.**

Ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἀόκνως ἐργαζόμενος, ἀντιμετωπίζων μετὰ θάρρους ἀκαταβλήτου, δι' ἐνεργείας ἀδιαπτώτου, δι' ἐπιμονῆς καὶ ὑπομονῆς ἀμειώτου πᾶν ἐμπόδιον καὶ πᾶσαν ἀντενέργειαν τῶν περιβαλλουσῶν καὶ δρωσῶν δυνάμεων καὶ ὑποκινήσεων ἔξω τοῦ

κύκλου τοῦ πραγματικοῦ του προορισμοῦ καὶ τῆς ἐντεταλμένης πρὸς αὐτὸν δράσεως, θὰ ἠδύνατο νὰ ἐπιτελέσῃ πραγματικὰ καὶ ἀληθῆ θαύματα, ἐπισύροντα πρὸς αὐτὸν τὴν προσοχὴν καὶ τῶν μᾶλλον προηγμένων πνευμάτων τῆς ἀνθρωπότητος, καθιστάμενος διὰ τῆς προαγωγῆς καὶ ἐξελίξεως αὐτοῦ τὸ κέντρον, πέριξ τοῦ ὁποίου θὰ ἠδύναντο νὰ στραφῶσιν οἱ θαυμασταί του καὶ ν' ἀποτελέσῃ ἕνα νέον πυρῆνα μιᾶς νέας καὶ ἀληθοῦς ἀνακαινιστικῆς ἀναγεννήσεως τῆς ἀνθρωπότητος.

Ἐκτὸς τούτου οἱ ὁδηγοὶ αὐτοῦ οἱ Πνευματικοὶ καὶ Διδάσκαλοι καὶ πάντες ἐκεῖνοι, οἵτινες δι' αὐτοῦ ἠδύναντο ν' ἀποκαλυφθῶσι καὶ ἐνεργήσωσι πρὸς μίαν ἀνωτέραν καὶ ἐπισημοτέραν πνευματικὴν καὶ ἔμπρακτον ἐκδήλωσιν, θὰ κατήρχοντο μέχρις αὐτοῦ διὰ καλλιτέρων μέσων ἐκδηλώσεως, θὰ περιέβαλον αὐτὸν διὰ φωτεινοτέρας Ἀκτινοβολίας, θὰ ἠδύναντο ν' ἀναγάγωσιν αὐτὸν διὰ τῆς ἐνδιαθέτου αὐτοῦ πρὸς αὐτοὺς ἐξυψώσεως **πρὸς τοὺς Κόσμους τοῦ Κεντρικοῦ Φωτὸς καὶ πρὸς τὴν Ἑστίαν Αὐτοῦ, ἐξ ἧς θὰ ἠδύνατο οὗτος ν' ἀντλήσῃ καὶ μεταλαμπαδεύσῃ τοῖς ἀνθρώποις τοὺς κρουνοὺς τοὺς ἐξ Αὐτῆς ἐκρέοντος Φωτὸς τῆς Ἀληθείας καὶ Σοφίας καὶ Γνώσεως.**

Ὁ ἄνθρωπος ὅμως οὗτος, ὁπόταν ἐπαφίεται ἔρμαιον τῶν ὑλικῶν καὶ ματαιοδόξων σκέψεων, ὁπόταν ἀπάσας αὐτοῦ τὰς ὥρας διαθέτει εἰς φρούδας, ἀσκόπους καὶ ἄνευ πρακτικοῦ τινος ἀποτελέσματος διατριβὰς καὶ ἐπιδόσεις, ὁπόταν ὑποκύπτῃ πρὸ πάσης ἀντενεργείας, παρεμβαλλομένης πρὸς ματαίωσιν τῶν προσπαθειῶν καὶ ἐνεργειῶν τῶν πνευματικῶν αὐτοῦ ὁδηγῶν καὶ Διδασκάλων, βεβαίως δὲν δύναται ποτὲ νὰ φθάσῃ εἰς τὸ τέρμα τοῦ προορισμοῦ του, οὔτε δύναται νὰ ἐπιτελέσῃ τὸ μέγα ἔργον, τὸ ὁποῖον εἰς αὐτὸν ἀνετέθη καὶ ἐνετάλη νὰ φέρῃ εἰς πέρας.

Ἄχρι σήμερον ὁ ἄνθρωπος οὗτος φαίνεται ὅτι δὲν κατενόησε, ἀλλὰ καὶ παράπαν δὲν ἀντελήφθη τὸν σκοπόν, ὃν ὤφειλε νὰ ἐξυπηρετήσῃ καὶ τὸν ὁποῖον δι' ὅλων αὐτοῦ τῶν πνευματικῶν δυνάμεων ἀκαταπονήτως ἔδει νὰ πραγματοποιήσῃ.

Ὁ ἀνθρώπινος βίος ἐστὶ βραχύς. **Οὐδεμία ζωὴ ἀνθρωπίνη κατώρθωσε ποτὲ νὰ ἐξυπηρετήσῃ πλήρως τὸν σκοπὸν καὶ προορισμὸν αὐτῆς.**

Οἱ ἄοκνοι καὶ ἀκατάβλητοι σκαπανεῖς τῆς ἀνθρωπίνης προαγωγῆς καὶ ἀναδείξεως κατέβαλον ὑπεράνθρωπους προσπαθείας καὶ ἐνεργείας μεθ' ὅλας δὲ αὐτῶν τὰς δυνάμεις κατελθόντες εἰς τὸν ἀγῶνα τῆς ἀναδείξεως, μετὰ πολλοῦ κόπου καὶ **κατόπιν ὑπερμέτρων θυσιῶν κατώρθωσαν περὶ τὰς δυσμὰς τοῦ βίου των νὰ εἴπωσιν ὅτι ἐξεπλήρωσαν μέρος τοῦ προορισμοῦ καὶ τῆς ἀποστολῆς των.**

Ἡμέραν καὶ νύκτα ἔχοντες κατὰ νοῦν καὶ μόνον τὸν σκοπόν, δι’ ὃν προωρίσθησαν, ἐλαυνόμενοι ὑπὸ τῆς σκέψεως πῶς νὰ ἐπιτελέσωσι τὴν καλλιτέραν τούτου ἐπιτυχίαν, οὐδέποτε ἀπεθαρρύνθησαν, οὐδέποτε κατεβλήθησαν καὶ ὀπισθοδρόμησαν, ἀλλὰ μέχρι τῆς ὁλοτελοῦς ἐπιτυχίας αὐτοῦ διεπνεύσθησαν ὑπὸ τοῦ μόνου διακαοῦς πόθου αὐτῆς.

Ἀναδιφῶντες τὸν βίον ὑμῶν, ἀφήνοντες τὴν σκέψιν ὑμῶν ν’ ἀνασκοπήσῃ ἐπὶ στιγμὴν τὸ παρελθόν, τί ἀποκομίζετε ἐξ αὐτοῦ σχετικὸν ὡς πρὸς τοὺς κόπους καὶ τὰς προσπαθείας ὑμῶν διὰ τὸ ἔργον, ὅπερ ἐνετάλητε νὰ φέρητε εἰς πέρας;

Οὐδεμία προσπάθεια, ἐξερχομένη ἐκ τῆς πραγματικῆς συνειδήσεως τῶν ὑποχρεώσεων, ἃς ἀνελάβητε, οὐδεμία ἐνδεδειγμένη ἐνέργεια, ἀπορρέουσα ἐκ τῆς πεποιθήσεως τῆς ψυχῆς ὑμῶν.

Ὁ χρόνος ρέει, αἱ ἡμέραι παρέρχονται, ἡ ζωὴ ἐξελίσσεται πρὸ ὑμῶν χωρὶς οὐδεμία δυνατὴ χεὶρ νὰ δυνηθῇ νὰ τὴν ἐπαναφέρῃ πρὸς τὰ ὀπίσω, εἰς τὴν ἀρχικὴν αὐτῆς ἐκκίνησιν.

Ἂν ἀσκόπως διήλθατε ταύτην ἄνευ τῶν προσδοκωμένων αὐτῆς ἀποτελεσμάτων, ὑπάρχει εἰσέτι εἰς ὑμᾶς ἀρκετὸς καιρός, ὅπως καταβάλλοντες πᾶσαν προσπάθειαν καὶ ἐνέργειαν ἐνσυνείδητον τῶν μεγάλων πρὸς αὐτὴν ὑποχρεώσεων καὶ καθηκόντων σας, κατορθώσητε διὰ ἐσπευσμένης ὑμῶν προθυμίας νὰ φθάσητε εἰς τὸ τέρμα τοῦ προορισμοῦ σας, πρὶν ἢ αὕτη σᾶς ἐγκαταλείψῃ καὶ πρίν ἢ χρειασθῆτε πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον νέαν ζωήν.

2/4/1931